

Beslutningsforslag nr. B 90. Fremsat den 6. februar 1985 af Erik Holst (S), Dorte Bennedsen (S), Camre (S), Heinesen (S), Hjortnæs (S), Tove Lindbo Larsen (S), Lohmann (S) og Løvig Simonsen (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om øget udlægning af arealer til kolonihaver

Folketinget opfordrer regeringen til at tage de nødvendige skridt til, at det som led i den fysiske planlægning sikres, at de kommunale myndigheder udlægger de fornødne arealer til kolonihaver. Regeringen bør sikre tilvejebringelsen af såvel det nødvendige antal daghaver uden mulighed for overnatning som

det nødvendige antal haver med mulighed for overnatning.

Regeringen bør endvidere sikre en varig placering af kolonihaver på arealer, der i henhold til kommuneplanlægningen er udlagt til formålet.

Bemærkninger til forslaget

Planstyrelsen har i Kommuneplanorientering nr. 11 »Planlægning af kolonihaver« i 1984 redegjort for de forhold, der specielt gælder for kolonihavernes etablering, indretning, fornyelse samt udformning af lokalplaner i forbindelse hermed. Det er i rapporten anført, at der gennem årene har været en stigende interesse for kolonihaver. Ikke kun hos dem, der allerede har en kolonihave eller ønsker at få en, men også hos beboerne i havernes nærhed, som i stigende grad benytter kolonihaverne som friareal.

Det fremhæves endvidere i rapporten, at forsyningen med kolonihaver og planlægningen heraf først og fremmest er en kommunal opgave i forbindelse med kommuneplanlægningen.

Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at behovet for nye kolonihaver langt overstiger det eksisterende antal haver, fordi de kommunale myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang har tilvejebragt kolonihavearealer, eller fordi de kommunale myndigheder ikke har taget initiativ til etablering af haver på allerede udlagte arealer. Det er således nødvendigt, at der fra centralt hold udstikkes retningslinjer til de kommunale råd om sikring af de nødvendige arealer til dette formål samt retningslinjer om sikring af etablering af haver på disse arealer.

Kolonihaveforbundet skønner, at behovet for kolonihaver udgør én kolonihave for hver 10. etagebolig.

Skal dette behov tilgodeses, bør der i forbindelse med kommunalplanlægningen udlægges et større antal kolonihaver, og det skal fortrinsvis ske i hovedstadsregionen, hvor behovet er det mest ud-

talte.

Kolonihaverne skal primært stilles til rådighed for den del af befolkningen, der bor i etagelejligheder eller i tæt-lav bebyggelse uden egentlige havetilliggende.

De arealer, som kommunerne har lagt ud til byudviklingsformål, repræsenterer herudover en rummelighed, som i henhold til den seneste tids prognoser for den fremtidige byudviklingstakt er af betydeligt omfang. Det bør derfor overvejes, om dele af denne arealressource kan tages i brug til kolonihaver.

Ved bl.a. at tage en del af disse områder i brug til kolonihaver kan befolkningen ikke alene sikres dyrkningsarealer, men også tilbydes større mulighed for et sundt rekreativt friluftsliv ikke alene i kontakt med naturen, men også med større forståelse for naturens kredsløb.

I hovedstadsregionen, hvor kolonihaveplanlægningen i visse tilfælde rækker ud over den enkelte kommunes grænser, vil det være nødvendigt at udarbejde retningslinjer herfor i regionplanlægningen i form af en samlet plan for kolonihaverne i hovedstadsregionen.

Kolonihaver er med til at sikre et godt og grønt miljø, og de vil være et vigtigt element i »de grønne bæltter« omkring byerne samtidig med, at de vil danne en naturlig overgang til det åbne land.

Primært for alle må være, at lejeaftalernes længde rummer mulighed for en rimelig og fornuftig afskrivning af den kollektive anlægsudgift, så havelejen for den enkelte bliver overkommelig.

Endvidere bør kloakering af haveområder kun finde sted, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende.